

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Sorișorî nefracoațe nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 246.

Joi 20 Decemvre

1884.

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Ianuariu st. v. 1885 se începe unu nou abonamentu, la care invităm pe onorații amici și prietătorii ai foiei noastre.

Prețulu abonamentulu:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 9 franci

„ șese „ 18 „

„ unu an 36 „

Rugăm pe d-nii abonați, ca să binevoiescă a-și reînnoi de vreme abonamentulu, pentru ca să nu se întrerupă expedițiunea țiarului.

ADMINISTRAȚIUNEA „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Brașovă, 19 (31) Decemvre

Idea confederațiunei orientale — ȳiceamă în numărul de eri — este o idee a viitorulu, a căreia realizare o dorescū toți 6menii de bine și înțelegători din sînulū pop6rorel6rū Orientulu. Idea confederațiunei orientale — adaugemū ađi — este îns6 mai pre susū de t6te o idee a dreptății, a egalei îndreptățiri și a bunei înțelegeri între aceste pop6re.

Principiulū fundamentalū alū confederațiunei orientale fiindū așader acela alū dreptății și alū egalității naționale, ușorū putemū înțelege de ce nu-și găsesce aderenți între Maghiarii astăđi la putere.

Până când Maghiarii erau asupriți de birocrații lui Bach se îndeletniceau și ei cu idea confederațiunei și chiar Kossuth alū lorū formulase unū felū de programū de înfrățire alū pop6rorel6rū danubiane, cu Maghiarii în frunte. D6r dela înaugurarea dualismulu înc6ce, după ce au ajunsū la putere, Maghiarii nu mai voescū să ocie nimicū nicl de dreptatea nicl de egala îndreptățire dela ei de acasă, cu atâtū mai puținū de confederațiunea cu pop6rele orientale.

Dela 1867 s'a schimbatū f6ia și Maghiarii, în contra cărora se îndreptă sistemulū Bachianū, au devenitū ei însiși toporiște în mâna politiceii de „divide et impera“ (desbină și vei domni). Principiulū netolerantū și teroristicū alū maghiarismulu, care fiindū pré slabū de a se lăți prin propria putere morală și spirituală, se împune cu forța celorlalte naționalități, acestū principiu nenorocitū le eră f6rte bine venitū acelora, cari voescū să stăpănescă pop6rele prin vrajba și desbinare.

D6r politica de învrăjbire este o r6mășiță a timpurilor vechi, și nu mai are astăđi îndreptățire. De aceea s'au aflatū și se află și între 6menii de statū ai Austriei mulți, cari au combătutū cu t6tă puterea convicțiunei lorū acea fatală politică, care periclit6ză existența monarchiei habsburgice.

Ideile federalistice se lășescū din ce în ce mai tare în partea cealaltă a monarchiei. Și 6re la ce tinde federalismulū decă nu la confederațiunea tuturorū pop6rorel6rū cari constituescū acestă monarhie?

Maghiarii lucră așader f6rte consecuentū și se opunū și federalismulu în lăuntru m6nă a monarchiei, căci decă idea confederațiunei în întru ei în afară ar isbuti, unde ar r6mănea egemonia lorū?

Scimū, că acestă egemonia se bas6ză ađi numai pe dualismū, care este fructulū alianței cu Prussianii. Maghiarii se razimă așader pe cei mai tari, ca să p6tă asupri pop6rele, cu cari împreună mănca și vorū av6 se mănca aceeași pâne și sare. Lucră ei înțeptește înaintându cu tenacitate pe acestă c6rare?

Încă înainte cu 15 ani scriea revista distinsulu publicistū austriacū Franciscū Schuselka, „Die Reform“ (Nr. 52 dela 30 Decemvre 1869) într'unū articolū intitulatū „Românii Orientulu“ între altele:

„În contra dualismulu strigă t6te națiunile nemaghiare și negermane; mai multū însă și cu dreptū cuv6ntū au să se plângă Românii față cu dualismulū.“

„Românii din Ard6lū au fostū jertfiți prin întroducerea acestei forme de statū. Cu privire la acestă ne vine în minte exprimarea unui ministru: „că trebuie să jertfimū și Maghiarilorū ceva“ și când se exprimă astfelū acelū ministru făcea alusiune la Românii din Ard6lū. Și într'adeverū, prima cerință a acestei nou6 alcătuiri a fostū, ca Românii ardeleni să fie lăsați pe mânilē Maghiarilorū. — Într'o clipă s'a încorporatū Ard6lulū la Ungaria și drepturile Românilorū sancționate au fostū cassate, lăsându-se acestă ț6ră mândră în ghiarele ministerulu maghiarū, ca să decidă elū cum va află cu cale asupra destinulu ei.“

„Cum sciu să administreze Maghiarii acestă ț6ră, cunoscū din destulū cetitorii noștri. Ar mai fi de amintitū pentru astă-dată, că dualismulū pe lângă aceea că a restauratū domnia maghiară din 1848, a deșteptatū din nou ideile acelea păgubitoare pentru monarhie, ideile acelea cari av6u să fie consecințele anulu 1848. Prin acestă 6r s'a ridicatū la val6re politica maghiară de mai înainte în 'contra pop6rorel6rū din Orientū, dimpreună cu furia de a maghiarisă, și de a pune stavilă progresărei celorlalte națiuni nemaghiare.

„Politica maghiară nu se mărginesce pe lângă atâtū, ea voiesce a lua unū caracterū eminentū de politică orientală, căci idealulū politiceii maghiare este de a îndeplini misiunea, ce pretindū a o avea ei pentru civilizarea Orientulu, așaderă domnia maghiară până la Marea neagră. Acestū lucru îns6 stă în colisiune cu năsuințele de aceeași natură ale Românilorū din principate. De aci se aplică inimiciția Maghiarilorū față de România. Chiar organizația honveđilorū (milițienii) a fostū pripită numai și numai cu privire la armarea ce să face în România.“

„Temerea reciprocă între Ungaria și România esistă. Cu deosebire îns6 România are dreptū a fi îngrijată, căci la încoronarea regelui ungarū s'a închinatū st6gulū României precum și alū celorlalte principate dunărene în semnū că politica maghiară are tendență cuceritoare. Totdeodată Românii din România liberă vedū unū mare pericolū chiar pentru ei în politica agresivă a Ungurilorū față cu Românii din Ard6lū și T6ra ungar6scă. Temerea acestă a exprimat'6 ministerulū Brătianu, și deși acum nu se mai ȳice nimicū cu privire la acestă, să nu creadă cineva că temerea este delăturată. Este decī f6rte naturalū, ca decă lucrurile vorū merge totū astfelū, unū conflictū între aceste dou6 state să fie inevitabilū.“

„Decī noi desaprobămū cu totulū politica maghiară de a terorisă și a subjugă celelalte națiuni nemaghiare.“

„Resultatele, unui conflictū între Ungaria și România arū fi pentru Maghiari nefavorabile, căci de sigurū naționalitățile t6te ar fi atunci în contra lorū... Ca să se eviteze unū astfelū de conflictū desastroosū pentru Ungaria arū face

înțeptește Maghiarii dacă n'ar mai nedreptăți naționalitățile nemaghiare.“

„Aserțiunile n6stre nu le-amū luatū din v6ntū, ci suntū basate pe istoria. De multū, f6rte de multū a purtatū r6sb6ie Ungaria cu România, și resultatele acelorū r6sb6ie, nu'sū de așa natură încâtū Ungurii să se p6tă lăudă ca de obicei, că pentru România e de ajunsū unū regimentū de husari. Nu se potū lăudă Ungurii, căci sciutū este din istoria, că în desele r6sb6ie purtate cu României ei n'au fostū nicl-odată victoriosi. Mihaiu vit6zulū a cuceritū Ard6lulū, d6r Ungurii totdeuna s'au întorsū cu traista g6lă din ț6rile române...“

Dela 1869 până în ȳiua de astăđi multe s'au schimbatū. D6r 6re schimbările ce s'au făcutū sunt ele de natură de a încuragiă pe Maghiari, ca se persevereze pe c6rarea despotismulu față cu celelalte pop6re și în specialū față cu României?

Maghiarii dela pntere pretindū pentru sine primulū rolū în concertulū pop6rorel6rū orientale. Nu se gândescū ei că p6te veni unū timpū, când în adev6rū vorū trebui să j6ce unū rolū cu totulū deosebitū, d6r deosebitū în aceea, că vorū r6măne isolați de pop6rele Orientulu, cari cu orl-ce numai cu simpatia nu-i vorū întimpină?

Sunt Maghiarii așa de siguri că cei puternici, pe cari se razimă ei astăđi, le vorū stă și atunci întrū ajutorū? —

Societatea ungar6scă.

(Urmare și fine).

Colonizarea ț6rei prin ciangăi, abstrag6ndū dela aceea, că e o provocătoare neîncredere față cu nemaghiarii, e și o nedreptate flagrantă. Ce să și fie alta decăta nedreptate, că societatea ungar6scă, care nu se interesă de locū de binele moralū și materialū alū mili6nelorū de nemaghiari ai acestei ț6ri, cari au ap6ratū și susținutū cu s6ngele și averea lorū acestă ț6ră și n'au părăsit'6 nicl în bine nicl în r6u, deodată se înt6rce cu t6tă iubirea ei demonstrativă și cu totū ajutorulū materialū, ce-i stă la dispozițiune, cătră nisce transfugi, cari au părăsitū ț6ra, când a fostū r6u a trăi în ea și se întorcū numai pentru că-i ademeneșcū cu slănină și colacū.

Nu ceremū nimicū dela societatea ungar6scă, dar faptū române, că ea subtrage binefacerile ei acelora, cari le-au meritatū în trecutū, și le dă grația acelora, cari prin părăsirea ț6rei în timpuri grele și de nevoi nu le-au meritatū. Dar s6r presupunemū cu Odeschalchi, că le vorū merită în viitorū 6re ajunge-va vr'odată nisuița ciangăilorū de a le merită atăta, câtū ar ajunge c6știgarea celorū 11 mili6ne de nemaghiari?

Maghiarisarea prin societăți și terorisări e lucru demnū de evulū persecuțiunilor religi6se și nu de secululū alū XIX-lea. Au trecutū timpurile, când statulū avea t6te drepturile și cetățenii numai dreptulū ascultării; ađi concedemū statulu numai atăta dreptū, câtū aflămū de lipsă pentru susținerea lui și ap6rarea bunurilorū n6stre materiale și morale; dreptulū de a neîmpune nume, cugete și s6mț6minte, fie acestea din urmă religi6se s6u naționale, nu ilū concedemū. Și apoi acelu dreptū, ce nu și-lū p6te arogă nicl statulū, s6-lū concedemū societății ungar6scē s6u chiar acelorū de maghiarisare? Nicl odată. Altcum dumnealorū lucreze pre ascunsū și prin seduceri cu bani. Precum e scopulū de sublimū, atâtū suntū și modulū de procedere și mijl6cele întrebuintate de demne. Altcum facă dumnealorū și, după ce au făcutū c6tva timpū, cerce că ce au prinsū în mrejele lorū. De nu se vorū rușina de materialulū c6știgatū pe acestă cale, nu sciu când le va fi rușine. De materialulū, ce ni-lū scotū astfelū din corpulū națiunei, nu ne pare r6u, dar nu credemū să folos6scă oltuitū în corpulū națiunei maghiare cândva acestia mai multū, decătū nou6. Din 6spe nu s'a făcutū pâne de trebă, decând e lumea. Recomandămū îns6 la acestū punctū societății ungar6scē, s6-și aducă aminte de germanisarea lui Iosifū II și a lui Schmerling și de aceea: că acel6și cause producū acel6și efecte.

A cincia, societatea ungar6scă s'a organizatū într'o armată de poliști, cari ne pândescū totū cuv6ntulū, t6tă suflarea, t6tă mișcarea, chiar și cugetele.

e privesc cu neîncredere, te provocă la politică, grijesc bine ce ții, cei ce nu vor să se demite cu denunțări, te judecă de trădător de patriă, dacoromanist, panslavist, cei de panură mai grăso te denunță mediat sau imediat. Nemaghiarii nu pot face o mișcare, aibă aceea orice scop sânt și neofensători, ca aceia să nu i se potă afla v'ro latură vulnerabilă, de care se se potă acăța, ca să impede scopul mișcării. Unde nu pôte ajunge legea și ordinațiunile, acolo dă mâna junimea studiosă, calfele seu chiar învățăceii de maestri.

Totul cișmașul e un apărător al statului în contra nemaghiarilor, firesc în modul său, der acesta nu jenăză nimic, căci scopul e sfânt și cei ce au a suferi impertinențe dela unii ca aceștia — sunt nemaghiarii. În locuri publice nu poți vorbi un cuvânt uemaghiar, nu poți dice țiganului să ți tragă o horă ori o doină fără să te espună la insulte seu dueluri. Tote acestea se fac din cel mai curat patriotism, nimic decât patriotism, de care la noi sunt pline isvoarele, fântănele, rîurile chiar și văzduhalul. Innotăm formal în patriotism. Societatea ungară consideră pe fiecare nemaghiar de periculos statului. Acesta pôte se face după proverbul unguresc: că cănele, căruia i s'a scos v'estea, e turbat, trebuie să piară. Proverbul are drept, der nu mai puțin drept este și aceea: că cănele cel mai sănătos în lume, decă-l persecuți și tractezi ca pe un turbat, în fine trebuie să turbeze și ca atare să devină periculos.

Destul, că societatea ungară, pornită pe calea schițată de noi, face socialitatea absolut imposibilă între maghiari și nemaghiari și cu acesta nespuse rău nu numai nemaghiarilor, ci și maghiarilor.

Până unde am ajuns deja, se vede din dialogul următor decurs între o damă maghiară și un domn român asupra petrecerii la scaldă din S**G**. D-na: Destul, că acolo n'are ce căuta vre-un maghiar. D-l: Pentru ce, domnă? D-na: Tota diușica și s'era n'auți decât musică românească; n'ar cântă vre-un joc unguresc pentru o țară. D-l: Dar în Borsecu și alte scaldă unguresc nu e totu așa cu musica ungară? Ba se întimplă, că sunt în majoritate Români câte la o scaldă ungară și solgăbirul totuși nu lasă pe țigan să cânte de ciudă românească. Acesta numai, ca să scie Români, că cine e domn în țară. D-na: Apoi îl desconsideră, încungiuă pre om tota societatea; nici chiar cunoscții și cunoscutele nu vreu să scie de noi; se pare a le fi rușine, că sunt în cunoscință cu noi și a se teme de compromitere vorbindu cu noi. Acesta nu e frumos din partea Românilor și arată puțină cultură. D-l: Spuneți drept, domnă, nu se face acesta tocmai așa și în societățile unguresc față cu nemaghiarii? La Unguri însă se consideră asemenea lucruri de bravură și patriotism demne de aplaudat, până ce la Români trece de necultură. Eu nu aprobez din parte-mi nici una nici alta: dar nu pot să mă închid înaintea adevărului cunoscut: că un lucru rău nasce pe celălalt. Dar cine începe, cine dă exemplu rău, spuneți drept, domnă: Nu consideră fiacare Ungur de vătămă, decă i-se trimite vre-o invitațiune la vre-o petrecere românească tipărită seu scrisă românească? Nu pretinde sus și tare, ca să i se trimită lui unguresc! Vine-i cândva vre-unui Ungur în minte, să trimită Românilor invitațiune românească? Românilor nu consideră invitațiunea ungară de vătămă. D-na: Eu conced, că și ai noștri comitu multe nebunii și prostii de acestea; dar Români n'ar trebui să i imiteze. D-l: Acesta simpluminte nu se pôte, domnă; pentru-că supunându-se totdeuna cel mai slab, îl întăresce numai pe cel mai tare în desconsiderarea față cu el. La cel mai tare e rëndul, se apuce pe altă cale mai dreptă, cu atât mai mult, că acesta din partea lui nu se va considera de lașitate și lingușire, ci de lealitate. Ungurii sunt cei mai tari și se țin cei mai culti, lor le compete inițiativa. Dar nu v'a insultat nimene, așa e domnă? D-na: Nu, numai ne-au încunjurat ca pe nisece leproși. D-l: În această privință ați fost mai norocoși decât unele dame române în Cluș. Acelea au avut să suferă și insulte dela junimea ungară. D-na: Destul de necavaleresc lucrul. Eu aflu, că nu e bine așa și că n'ar trebui să mestecăm politica în societățile și petrecerile noastre. D-l: Aveți totu dreptul, domnă;

dar trebuie să și începă cineva a face ceva, nu numai să dică. Eu cred, că întocmindu-se relațiunile și coaterile sociale, s'ar întocmi și politica.

Aci se curmă dialogul. De aci se vede, că această domnă maghiară are mai justă idee despre adevărata chemare a societății unguresc decât Beksics et consortes.

Dumnealor ar trebui să cerce mai înteu, că ce și numai după aceea, că cât face societatea ungară.

Convorbirile cancelarului Bismark.

Un deputat saxon, din partida progresistă, d. Karl Braun, publică în „Deutsche Revue“ nisece convorbiri ale principelui Bismark. După acest articol cancelarul s'a exprimat după cum urmază asupra relațiunilor dintre Germania și Austria:

»Nu voim o alianță trecătoare, ad-hoc, în scopul unei cuceriri, ca în timpul crizei din Schleswig-Holstein. O asemenea alianță n'are un interes trainic și pôte, după cum s'a vădit să se schimbe dintr'o într'alta într'o stare de dușmănie. Ceea ce ar fi folositor ambelor țări, ar fi o unire trainică și organică, care nu ar fi nici o inoculațiune, nici o fusiune, nici o confusiune, nici un amestec în nisece cestiuni interioare și în nisece neînțelegeri particulare seu teritoriale, der care ar eschide tote aceste în modul cel mai precis și cel mai strict, care s'ar mulțami să garanteze statu-quo actual și s'ar angagia să manțină pacea Europei centrale cu ajutorul unor instituțiuni trainice.

»Și nu ar fi destul: ar trebui încă o serie de înțelegeri privitoare la nisece instituțiuni egale asupra terenului dreptului, a legislațiunii, a administrațiunii precum și asupra afacerilor economice, politice și sociale. Acestă înțelegere între două state, care sunt chemate a se completa unul pe altul, ar da neapărat rezultate foarte roditoare.

O altă declarațiune a principelui de Bismark, este privitoare la Rusia:

»Nu cred, a d'is el, că testamentul lui Petru cel Mare este apocrif. În totu cazul, există încă în Rusia omen, cari țin la densul și cari voiesc să împingă pe Rusia spre Europa occidentală, de unde nu pôte să aducă de cât nihilismul și altă bolă de același gen, cari nu se vor putea vindeca de cât prin „sfânta alianță“. Misiunea Rusiei e în Asia, unde pôte juca un rol civilisator.

SCRILE DILEI.

Ministrul de comunicațiune ungară face cunoscut, că dela 1 Ianuarie 1885, persoanele private pot folosi pentru Austro-Ungaria și Germania cărți de corespondență simple particulare, cu răspuns plătit, sub următoarele condițiuni: 1. Cărțile de corespondență particulare să fie de aceeași mărime și tărie ca ale erarului postal și pe față să fie în limba ungară (în Croația-Slavonia în limba croată) numirea „Levelez-Lap.“ E liber însă oricine, ca pe lângă însemnarea ungară (croată) să fie notat și în altă limbă, ce se vorbește în monarchia austro-ungară. 2. Colorea hârtiei se lasă la gustul particularului. 3. Astfel de cărți de corespondență simple să se francheze de trimițtor lipindu pe ea o marcă postală de 2 cr., precum și pe cărțile de răspuns totu o asemenea marcă. 4. Cărțile nefrancate, seu nefrancate de ajuns, seu necorespunzătoare în privința formei și mărime se refuză. De altminterea astfel de cărți de corespondență sunt supuse aceluși dispozițiunii, ca și cărțile erariale postale.

FOILETONU.

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinții Românilor în Dacia Traiană, de A. D. Xenopol, profesor de istoria Românilor la universitatea din Iași, 1884.

(Urmare.)

Ios. Lad. Piș dice, că dacă Români ar fi trebuit să părăsescă Dacia în timpul năvălirii barbare, ei n'ar fi putut găsi nici o scăpare în Moesia, de vreme ce acesta a fost totu așa devastată de cătră barbarii năvălitori ca și Dacia. Piș se șilece a descoperi, printr'o metodă foarte nimerită, în documentele mai nou, urmele vechi ale Românilor din Dacia.

Șirul autorilor, cari s'au indelețnicit cu cestiunea română, se încheie cu Paul Hunfalvy (Hunsdorfer, sas renegat,) membru al academiei unguresc. El dice că Ungurii, când au ocupat Unria, au găsit aci numai pe Slavii, cari dispărură mai pe urmă, fiind absorbiți de elementul românesc, care se arată în Transilvania și Ungaria mult mai târziu. Concluziunea ce o trage el este, că Slavii, singurul popor ce ar putea dispuța Ungurilor întăiatatea aședării în țară, dispărându în sânul Românilor veniți aci mai târziu. Ungurii sunt

după dreptul istoric, singurii stăpânitori ai țerilor acestora. După metoda lui Hunfalvy, Ungurii potu pretinde, că sunt cei dinteu locuitori ai Europei, și etă prin urmare și calea deschisă pentru crearea globului ungară. Tendințiositatea scrierilor istorice ale lui Hunfalvy, care nu numai e o copie a lui Rösler, dar în multe puncte îl întrece, bate totu așa de mult la ochi, precum ar bate la ochi un cal verde. Scopul e curat politic și scrierile sale s'au deochiat rău, nu au trecut decât pe catedrele școlilor unguresc, unde adevărul istoric n'are nas să se găsească un colțor măcar de odihnă.

*

Eruditul profesor d. A. D. Xenopol, trecându în revistă pe istoricii vechi, cari au scris despre părăsirea Daciei, dice că mai toți istoricii epocii imperiale romane, afară de Tacitus și Marcellinus, sunt lipsiți de oricel spirit critic și povestesc mai mult anecdote despre viața principilor. Vopiscus singur mărturisește, că o rudă a împăratului, anume Iunius Tiberianus, îl sfătuesc să scrie istoria aceluia, „căci n'are nevoie să spună totu adevărul, deorece ar avea tovarăși în minciună.“ Etă istoricul pe care se razimă Rösler!

D. A. D. Xenopol arată cum concluziunile lui Rösler se bat în capete cu descrierea ce o face el după

Asupra averii d-lui S. P. Mailath, comerciant în Brașov, s'a deschis concursul.

—0—

Raphael Hoffmann și Oskar Lazarini au primit concesiunea ministerială pentru construirea căii ferate dela Petroșeni prin Jacron și Surduc până la granița română; apoi dela Jacron la Vulcan, la minele de cărbuni.

—0—

Fiscalul orașenesc în Orăștia s'a ales advocatul Hermann Klein.

—0—

Duminea s'a ținut în sala Bossel din București o întrunire a lucrătorilor tipograf. Sala era plină. În urma unei mari discuțiuni s'a luat următoarea rezoluțiune pentru înlăturarea pericolului, care amenință existența lor prin stagnațiunea ce domnesce în tote atelierle particulare: 1. Desmonopolizarea lucrărilor diferitelor autorități de la Imprimeria Statului. 2. Să se cêră guvernului punerea de taxe mai grele asupra imprimatelor ce vin din streinătate. 3. Restricțiunea numărului elevilor, 1 la 10 lucrători. 4. Intocmirea unui regulament precum și-a unui tarif general pentru totă țera, inclusiv Imprimeria Statului. 5. Intocmirea unei comisii de arbitri, care să judece diferendele dintre patroni, lucrători și autori. În urmă s'a ales o comisiune de cinci compusă din d-nii I. S. Rădulescu, Fotea Popazu, Al. Stamatescu, D. Velniță și D. Rațu, care împreună cu câte un delegat seu doi din fie-care atelier să întocmescă un memoriu pe bazele stipulate mai sus și să-l adreseze onor. Adunării a deputaților.

—0—

Cu trenul de Marția trecută a sosit, dice „Curierul Balasani“ din Iași, 75 catări din Persia, destinați pentru serviciul artileriei de munte, cari au fost transportați asemenea cu trenul la București. Catării sunt bine întreținuți și de o rasă bună, astfel că se pôte aștepta, că vor putea satisface serviciul pentru care sunt destinați.

—0—

Simțindu-se necesitatea unei societăți artistice, mai multe persoane din Iași, dice „Liberalul“, au luat inițiativa d'a forma o societate, care va avea de scop unirea tuturor artelor frumoase, pentru dezvoltarea și susținerea lor în țară, într'o singură societate, supradenumirea de „Societatea artistică.“ Acestă societate va căuta a avea la dispozițiune un local, unde se vor organiza distracțiunile de diferite ramuri artistice, și după posibilitate se vor organiza serate musicale și dramatice cu program, conferințe, expozițiuni, etc. la care vor participa atât specialiști cât și amatori, membrii societății.

—0—

Advocatul Moritz Klokner din Brașov a murit alalta sêră, în urma unei lungi suferințe de tuberculos.

—0—

Din Sebeș ni se știe, că pe câmp înfloresc potbalul și plumănărica, er în grădini vioarele și mișunele. Albinele fac excursiuni ca primăvera.

—0—

„Figaro“ comunică, că repertoriul teatrului italian din Milan s'a învâțit cu o nouă dramă, intitulată „La vendetta della Signora Hugues“ seu „Une femme che necide“ („Răsunarea d-nei Hugues“ seu „O femeie care omără“), de Titus Mammoli.

—0—

istoric ca Vopiscu, a faptelor. El are o slăbiciune de a se ținea de litera textelor și pe lângă acesta, isvoarele, ce se împotrivesc teoriei sale și a discipulilor săi, sunt stôrse de nu rămâne nimic din ele, pe când cele ce se împacă cu teoria lor sunt primite fără nici o critică.

Inscripțiunile găsite în Dacia și în alte părți ne dovedesc cu prisosință existența poporului dacic după cucerirea precum și romanizarea lui. Poporul roman înțelegea a ligă de imperiul seu provinciile cucerite cu totul într'alt chip, de cum au înțeles Nemții și Ungurii. Romanii nu alcătuiau o castă despărțită, ci se legau cu poporul cucerit prin înrudire, îl făcea să se bucure de tote folosele. Aci d. A. D. Xenopol citează mai multe inscripțiuni spre a dovedi acesta. Căsătoriile Romanilor cu femeile dace au făcut ca în timp de peste un secol să se romanizeze Dacia. O generațiune a fost destul, ca să se răspândească nu numai limba latină, ci și literatura romană chiar în sinul populațiunii Panoniei. Acesta o spune Velleius Paterculus, care luase parte la cucerirea ei. Romanul nu era Ungur; nu cu forța, ci cu cultura și literatura sa romană. Elementul roman era puternic în Dacia, a putut romanisă în 164 de ani. Legiunile romane erau compuse numai din elemente latine seu italisate, și în Dacia legiuni au fost aduse.

Când au început năvălirile barbare au fugit din

(Locurile publice de joc pentru tinerime. Calamităţile din Scheiu din cauza relei administraţiunii.)

În fruntea năsuinţelor celor frumose şi nobile se află fără îndoială acele, care tind să promoveze prosperitatea spirituală a tinerimii. Pentru prosperitatea spirituală şi corporală se face astăzi cu mult mai mult, decât acum de ce şi douăzeci de ani în toate părţile. Se înmulţesc în zilele noastre din ce în ce mai mult măsurile salutare cu scopul de a da generaţiei celei tinere o forţă şi o vioiciune totu mai mare corporală, dar mai cu samă în ţerile cele mai luminate se vede dezvoltându-se o activitate particulară în direcţiunea acasta salutară, pentru că oamenii luminaţi au început a se convinge din ce în ce mai mult despre adevărul proverbului latinesc »in corpore sano, mens sana« adevărat: în trup sănătos minte sănătoasă. Despre gimnastică nu mai vorbesc, pentru că acasta instituţiune astăzi s'a introdus în toate scările bine organizate. Dar mai cu samă voi atinge excursiunile gimnastice, călătoriile scolare, coloniile feriale, voi atinge, cu deosebire jocurile în locuri publice sub cerul liber.

Jocurile contribuiesc ca se conserve tineretele şi se nu le lase a vesteşi. Jocurile sunt un mijloc spre a procura copiilor o dimeniţă bună şi frumoasă a vieţii. Astăzi trebuie în oraşe să se caute locuri publice anumite pentru jocurile tinerimii în locul liber. Din nenorocire însă aceste locuri, unde se jucau tinerii acum 10, 20 de ani se îngusteză totu mai tare. Şi la noi în Braşov încă încep a se strimtoră locurile de joc, aşa că tinerimea este alungată de pretutindena şi silită să petreacă în curţile şi în uliţele cele strâmte şi murdare. Pre puţine curţi se află în oraşul nostru, unde copiii proprietarilor şi cu ai altor particulari se potă să se jõe cum le place. Cele mai multe familii sunt avisate a-şi tiné copii prin pridvóre, ca să se potă desfăta cu jocul. Apoi de multe ori sunt goniţi bieţii băeţi de proprietari şi de chiriaşi şi de prin curţi şi de prin pridvóre în uliţă, de pe uliţă sunt hohoriţi de organele poliţienesci. Astfel mulţi părinţi sunt siliţi a-şi cresce copii în casă ca florile, unde sunt lipsiţi de condiţiunile cele mai elementare ale sănătăţii.

Copii familielor avute se potă desdaună şi pe altă cale de acestea calamităţi, căci părinţii potă face cu copii lor excursiuni mai mari. Nu totu aşa potă face familiile cele sătace. Pe lângă aceea nici nu este bine a da copiilor la excursiuni, carl consumă o grămadă de bani şi apoi se perde cu ele şi o mulţime de timp.

Nimic pe lume nu este aşa de priincios pentru copii decât jocul sub cerul liber, unde copiii potă sorbe cu lingura din isvorul sănătăţii. Ţi se duce inima, când veţi jucându-se copii cu atata plăcere. Tinerimea prin joc nu numai că-şi inveseleşce inima şi întăresce trupul, dar îşi promovează în multe privinţe şi dezvoltarea caracterului său. Prin joc copilul învaţă a-şi subordina voinţa sa. În joc fiecare caută să se supună regulilor jocului. De cumva se abate vre-unul dela regulile stabilite, odată strigă toţi din toate părţile: »Asta nu merge!« Nu voesc să se supună vr'unul, îndată îl scotă afară din joc. Locul de joc a scos din capul dela mulţi copii încăpăţinaţi şi răsfăţaţi capriţiile şi gârgăunii şi i-au făcut să capete minte.

Ministrul de instrucţiune prusiană de Gosler are marele merit de a fi arătat printr'o circulară însemnătatea cea mare a jocului pentru cultura tinerimii şi de a fi luat dispoziţiunile necesare, a face, ca binefacerile jocului să se realizeze în viaţa scolară. Ministrul Gosler dice în circulara sa: »Cu greu se va afla un mijloc,

care ca jocul să potă delătura obosela spirituală şi să potă renoi trupul şi sufletul şi să le facă capace şi voişce la nouă muncă. Scála trebuie să cultiveze jocul ca o manifestaţiune salutară a vieţii tinerimii pentru corp, spirit şi pentru inimă, pentru că prin joc puterile trupesci se măresc şi capetă mai multă desteritate, ba prin joc se produc şi efecte etice bine-făcătoare.«

Scopul nu mi este de a discuta, cum se se cultiveze jocul în scări, ci voi atinge numai despre jocurile tinerilor în loc liber, care se le alégă ei de capul lor. Aici este vorba despre jocul de-a pila, de-a mălaiul, de-a ogoiul, de-a purcelul, de-a porca, de-a puia-gaia şi alte multe jocuri, cari cer un loc larg şi desfătat. Decă voim ca şi la noi în Braşov, să-şi ajungă jocurile scopul lor, atunci părinţii municipalităţii noastre să îngrijescă, ca să se caute locuri bune pentru jocuri, după cum s'a făcut în cele mai multe oraşe engleze şi germane şi să se adapteze, ca să se potă jucă tinerimea în totă comoditatea. Braşovul care în totdeauna a introdus ce a aflat bun şi folositor la poporele occidentale luminate nu ne îndoim, că va adopta şi locuri publice pentru jocul tinerilor, numai cât mai întâiu, caută să se lumineze opiniunea publică în privinţa acasta. Locurile se aibă cel puţin pe la margini câte un arbore umbros. Aria unde se se jõe copiii să fie o pajişte frumoasă. Locurile publice de joc să se folosescă tinerimea gratis. Copiii să nu fie duşi sub controlă la joc, ci ei să se ducă singuri de capul lor şi să se jõe jocuri, ce le vor plăcea.

Acum este întrebarea, că în oraşul nostru sunt locuri publice care se potă servi în acest scop pentru tinerime? Aici în Braşov avem locuri góle publice, cum este livada poştii, locul dela pórtă Scheilor, pórtă Caldărarilor, cel din jos dela casa de tragere la ţintă. Acesta din urmă are şi arbori şi pajişte. De mult se luase o hotărîre în reprezentanţa comunală urbană, ca locurile cele cu pajişte de dinaintea spitalului civil şi de dinaintea scórelor centrale române să rămână pentru jocurile copiilor. Primăvera şi toamna se şi jucau copiii, mai ales cei de român, feluri de feluri de jocuri de-ţi era mai mare dragul să te uiţi la ei şi nu te mai puteai sătura. Der s'a ales şi cu această hotărîre a reprezentanţei municipale urbane ceea ce se întâmplă cu alte multe concluse, că zac în archiva comunală şi pe primăria nici capul nu-o dore, mai ales când este vorba să se facă ceva şi pentru suburbiile oraşului. Magistratul cum trece Sângiorgiul îndată arăndeză aceste locuri în contra conclusului reprezentanţei comunale şi apoi arăndaşul cum vede vre-un băiat jucându-se pe aceste locuri, îl hohoresce şi îl ia la gónă. Copiii neavând un loc public anumit pentru jocuri ambli după alte drăcii şi nădravénii; copiii de român caută să se bată din când în când cu cei de sas şi de ungru, cei de sas cu cei de ungru.

Pricină la aceste reflecşiuni ne-a dat o broşurică scrisă în limba germană, care pledază cu mult foc pentru instituirea de locuri publice, unde se se potă jucă copii, şi ale cărei vederi într toate le aprobăm.

(va urma).

Administraţia Domeniilor Corónei Românel.

„Voinţa Naţională“ publică următoarea circulară dată de administraţiunea Domeniilor Corónei către primarii din comunele de pe aceste domenii:

Domnilor primari! Maiestatea Sa Regele, aflând

şenii cei cu stare, pecând ţerani au rămas pe loc în Dacia, şi-au căutat scapare şi adăpost în munţi şi păduri; n'aveu nevoia să părăsască ţera. D. A. D. Xenopol citează o mulţime de istorici români, cari istorisesc casuri de felul acesta din timpul jăfuitorului domn Const. Mavrocordat, de care fugea poporul în adăposturi, dar nu-şi părăsea ţera, căci greu se deslipesce cineva de ceea ce totu cu greu a agonisit. Totu aşa istorisesc călugărul Rogerius, că Ardelinii se retrăseseră în munţi, ca să scape de năvălirea Tătarilor; acasta a vădut-o el cu ochii lui. Năvălirea Tătarilor a fost cea mai cumplită, şi cu toate acestea poporul n'a părăsit ţera, ci s'a retras în munţi, ca mai târziu să se scobóre. Că Valahii locuiau în adevăr în munţi până adencă în timpurile noastre, se vede dintr'un document din veacul XV, în care comitele Sécuiilor laksch scrie către senatul acestui popor: »De aceea rog pretinia vóstră, ca în fece di să urcaţi munţii şi să sfărmaşi pe viclenii de Valahii.« Retragerea în munţi a elementului român sau romanisat o adeverece Mommsen, Steub şi alţi istorici. Cu toate acestea Rósler se miră de astfel de fenomene! I-a plăcut să scrie teoria sa, dar nu ca să aducă lumină în istoria, ci ca să aibă pe cine să copieze Hunfalvy.

lung spune, că a rămas în Dacia populaţiunea originară romanisată, pe când colonistii români propriu

dişi ar fi părăsit provincia. Dar lung comite o eróre; nu naţionalitatea a hotărît în această privinţă, ci starea economică. Cei bogăţi s'au dus, atăt DACI cât şi ROMANI; cei săraci însă au rămas, ori de ce naţionalitate s'ar fi numit. Acestia erau legaţi prin însuşi traiul lor de pământul pe care-l locuiau. Numai nomadii se strămută cu totul, nu poporele statornice. Nici un exemplu nu găsim în istoria, care ar combate această aserţiune. Dacia nu putea să facă excepţiune.

Protivnicii stăruinţii Românilor în Dacia, pentru a-şi pută susţine tesa, voesc să dovedescă, că civilizaţia romană încetă în această provincie odată cu retragerea legiunilor şi de aci conchid, că a dispărut şi poporul; ei dică că după anul 270 au încetat şi inscripţiunile. Astfel de absurdităţi nici nu merită răspuns serios. Cum? întrebă cu drept cuvânt d. A. D. Xenopol, nisece s'ermani fugari în gaturile şi prăpastiile munţilor, cari mai apoi devin în mare parte păstori, să pună petre mormentale pe grópa morţilor lor, sau să fie chemaţi a ocărui împărăţia Hunilor? Totă teoria lor se raz.mă pe o temelie putredă.

(va urma).

despre trebuinţele domeniului Gherghiţa şi dorind a veni în ajutor precum a făcut şi va face pentru toate, a luat înaltă deciziune de a avea în vedere atăt Biserica cât şi Scála. Astfel, în ceea ce priveşte scările din diferite localităţi ce fac trup cu Gherghiţa, avându-se în vedere diferitele liste înaintate acestei administraţiunii din partea învăţătorilor respectivi, s'a dispus trimiterea cărţilor şi a obiectelor necesare, precum urmază:

1. Pentru scála rurală mixtă de la Ciurăţ, conform listei, bănci, cadru, dulap, vas de apă, scaune, cu cumpărarea cărora este însărcinat d. Blatiadin, arăndaşul domeniului Cocioc, cărţile se vor trimite peste puţine zile.

2. Pentru scála de fete din comuna Gherghiţa cărţile şi uneltele conform listei, cari se vor trimite în curând. În cât priveşte reparaţiunile ce sunt a se face, după cum arată institutórea, ele se vor începe, decă în realitate sunt necesare, la primăvară.

3. Asemenea pentru scála de băeţi din cea comună, cărţile şi obiectele arătate în lista învăţătorului.

În ceea ce priveşte biserica dela Belciug, i se vor trimite pentru un moment sfesnice şi vestminte pentru preoţi, acestea după cumpărarea şi confecţionarea lor, iar pentru reparaţiunile de la biserică în genere, când se va îndrepta vremea, pe la Maiu viitor, se va face o constatare locală de oameni speciali, şi, decă se va găsi necesar, se vor face cele cari vor corăspunde cu trebuinţele comune.

Vă fac totodată cunoscut că Maiestatea Sa Regele, dorind a da o probă şi mai mare de binevoitóre sale sentimente, a dispus o daniă de 100 îmbrăcăminte fiilor locuitorilor dela domeniul Gherghiţa (băeţi şi fete), spre a fi distribuite de preferinţă copiilor săraci, cari urmază cu asiduitate scările, iar încălţămintele trebuincioase băeţilor arătaţi în lista învăţătorului de la Gherghiţa, precum şi alţi câţiva cari au trebuinţă de densesle, d. Blatiadin, arăndaşul domeniului Cocioc, este însărcinat de subsemnatul cu procurarea lor.

Pentru împărţirea hainelor la copii fără mijloce veţi lua şi avisul d-lui Blatiadin, prin care vi se înainteză, iar despre primirea obiectelor trimise acum precum şi a celor care vi se vor espedia treptat, veţi încheia, în două exemplare, un inventar din care unul se va conserva la primăria respectivă, ér celălalt se va înainta acestei administraţiunii, împreună cu lista copiilor cărora s'a distribuit îmbrăcăminte şi încălţăminte.

Adaogă că voi examina în curând şi cestiunea pecuniară a preoţilor şi învăţătorilor, şi decă apuntementele lor sunt insuficiente, Suveranul nostru va da ajutoarele necesare. Înţelegeţi însă că toate acestea nu se pot face într'o di, fiind toate bisericile şi scările aflate pe domeniul Corónei în aceeaşi stare ca şi cele aflate pe domeniul Gherghiţa.

Cu ocaziunea venirii mele la domeniul Gherghiţa, am observat, că unii din locuitori se ocupă cu facerea de óle, ulcióre, străchin etc; toate aceste însă se lucră într'un mod foarte primitiv şi cu multă muncă, din cauza lipsei de instrumente. Pentru dezvoltarea şi perfecţionarea acestei încercări, conform ordinilor Maiestăţii Sale Regelui, se vor lua măsuri sau a se aduce maistri pentru a iniţia pe acesti locuitori la fabricare sau a lua cheltuiala acestei administraţiunii unii din locuitori, spre a-i stabili într'o fabrică de cărămidărie din ţera sau din Transilvania pentru perfecţionarea acestei arte. Cu modul acesta, locuitorii vor găsi un mijloc pentru a-şi întemina într'un mod mai sigur trebuinţele lor; ér ţera nu pote decât câştiga prin dezvoltarea unei asemenea industrii.

Subsemnatul nu se îndoiesce, că locuitorii din domeniul Gherghiţa, însciinţaţi prin d-vóstră de aceste binefaceri, vor şci să răspundă la înaltele şi generósele sentimente ale bunului nostru Suveran prin o purtare corectă şi un devotament supus către densusul.

Primiţi...

Administratorul domeniului Corónei:
Ioan Kalinderu.

DIVERSE.

O reţetă. — Prăjitura de castane este totu ce pote să fie mai bună, mai gustos. Se curăţă şi se pisază o jumătate de livră de castane; în urmă se pisază foarte mărunt 60 grame de migdale dulci şi 120 grame zahăr; se pune 250 grame de unt şi şese gălbenuşuri de ou, şi apoi se amestecă totul împreună; se adaugă albuşurile oulor bătute bine, se pune totul într'un tipar şi se cõe în maşină în timp de trei carturi de oră. Acastă prăjitură se servece cu un sos de ciocolată.

Editor: Iacob Mureşianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureşianu

Cursul la bursa de Viena
din 30 Decembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	124.	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	95.75	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	98.25
Rentă de hârtie 5%	90.55	Imprumutul cu premiu ungar.	115.—
Imprumutul căilor ferate ungare	145.25	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	116.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostii ung. (1-ma emisiune)	97.—	Renta de hârtie austriacă	81.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostii ung. (2-a emisiune)	—	Renta de arg. austr.	82.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostii ung. (3-a emisiune)	105.25	Renta de aur austr.	103.90
Bonuri rurale ungare	100.60	Losurile din 1860	135.—
Bonuri cu cl. de sortare	100.—	Acțiunile băncii austro-ungare	853.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.75	Act. băncii de credit ungar.	300.—
Bonuri cu cl. de sortare	100.—	Act. băncii de credit austr.	291.50
Bonuri rurale transilvane	101.—	Argintul — Galbin împărătesc	5.79
		Napoleon-d'or	9.74 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.20
		Londra 10 Livres sterlinge	123.15

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Decembrie st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	—	—
Renta rom. amort. (5%)	—	—
» convert. (6%)	—	—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	—	—
Credit fonc. rural (7%)	—	—
» » » (5%)	85,84 3/8	—
» » » (6%)	—	—
» » » (5%)	—	—
Banca națională a României	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
» » » Națională	220	—
Aur	15,14 3/8	—
Bancnote austriace contra aur	—	—

Cursul pieței Brașov

din 31 Decembrie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump.	8 54	Vënd.	8 58
Argint românesc		8 45		8 50
Napoleon-d'or		9 74		9 75
Lire turcesc		10 98		11.—
Imperial		9 98		10.—
Galben		5 70		5 72
Scrisurile fonc. » Albina		100—		101 50
Ruble Rusesce		125—		126—
Discontul		7—10		% pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe jumătate de an și pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcată dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., și pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.“

Nr. 1263—1884.

2—3.

Edict.

Michailu Klein ev. luter. din Făgăraș domiciliat în Țințari a intentat procesul divorțial contra muierei sale Ana născută Simeonă Bacila din Vadu.

Deci prin acest edict Ana Simeonă Bacila este provocată și citată, ca în termen de un an, dela prima publicare, să se prezente înaintea subscrisului, spre a fi confrontată cu bărbatul său, altminter se va da curs liber procesului intentat contra ei.

Președintele forului matrim. gr. cat. de I. Instanț. a Vicariatului Făgărașului.

Făgăraș 27 Decembrie 1884.

Alesandru Micu,

vicar foran. gr. cat. din Făgăraș și președ. forului matrim.

De observat.

Epilepsia.

Cei ce suferă de spasmi, de cărcei și de nervi găsescă ajutor sigur prin metoda mea. Onorariile se dau după ce se vor observa succese.

Tractarea în scris. S'au vindecat sute de ómeni.

Prof. Dr. Albert,

distins, pentru deosebitele succese, de către societatea științifică franceză cu marea medaliă de aur cl. I.

6. Place du Frêne, PARIS.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal				Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.			
	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	
București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	8.00	Teiuș	2.39	9.50	8.20	8.25	8.35
Predeal	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	8.00	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	8.00	6.55
Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	11.14	Vințulu de jos	4.04	11.09	—	11.14	12.28
Brașov	2.06	—	—	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	3.35	Șibot	4.35	11.43	—	3.35	5.30
Feldióra	2.16	6.30	5.45	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	4.00	Orăștia	5.02	12.13	—	4.00	6.20
Apatia	2.44	7.09	6.28	Váradi-Velence	4.21	9.37	3.25	—	4.16	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	4.16	6.39
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	4.47	Deva	6.05	1.48	—	4.47	7.19
Homorod	3.18	8.09	7.42	Mező-Telegd	4.40	9.59	—	—	5.02	Branicica	6.34	2.21	—	5.02	7.39
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	Rév	5.02	10.28	3.56	—	5.25	Ilia	7.01	2.54	—	5.25	8.11
Sighișoara	4.51	10.18	10.52	Bratca	5.46	11.41	4.31	—	5.57	Gurasada	7.15	3.09	—	5.57	8.49
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	Bucia	6.09	12.15	—	—	6.18	Zam	7.49	3.48	—	6.18	9.18
Mediaș	5.39	11.36	12.43	Bucia	6.28	12.48	—	—	7.11	Soborșin	8.32	4.37	—	7.11	10.27
Copșa mică	6.00	12.11	1.23	Ciucia	6.52	1.48	5.28	—	7.48	Bérvova	9.19	5.30	—	7.48	11.18
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	Huedin	7.32	3.21	6.01	—	8.22	Conop	9.40	5.58	—	8.22	11.57
Blașu	7.02	1.29	3.06	Stana	7.51	3.54	—	—	8.40	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	8.40	12.27
Crăciunel	7.38	2.26	4.15	Aghiriș	8.12	4.34	—	—	9.02	Pauliș	10.32	6.56	8.41	9.02	12.57
Teiuș	7.55	2.48	4.44	Ghirbău	8.24	4.52	—	—	9.32	Gyorok	10.48	7.15	9.01	9.32	1.45
Aiud	—	3.12	5.10	Nedeșdu	8.38	5.11	—	—	10.12	Radna-Lipova	11.17	7.48	9.30	10.12	2.58
Vințulu de sus	—	3.19	5.19	Clușin	8.57	5.40	7.08	—	10.47	Glogovaț	12.32	8.05	9.45	10.47	3.46
Cucerdea	—	3.19	5.19	Apahida	9.23	6.00	7.18	—	11.14	Arad	12.00	8.45	6.10	11.14	4.20
Ghirbău	8.24	3.36	5.47	Ghirbău	9.50	6.29	—	—	11.46	Szolnok	12.00	8.45	6.10	11.46	5.06
Aghiriș	8.48	4.10	6.38	Ghirbău	11.15	8.14	8.29	—	12.21	Budapesta	4.00	2.10	7.27	12.21	6.15
Apahida	—	5.39	8.51	Cucerdea	12.04	9.49	8.53	—	12.53	Viena	7.44	6.40	—	12.53	7.00
Clușin	10.08	5.59	9.18	Uióra	12.12	9.58	—	—			6.20	—	—		
Nedeșdu	10.18	6.28	8.00	Vințulu de sus	12.19	10.07	—	—							
Ghirbău	—	6.54	8.34	Aiud	12.45	10.42	9.17	—							
Aghiriș	—	7.10	8.59	Teiuș	1.15	11.32	9.40	—							
Stana	—	7.25	9.35	Crăciunel	1.44	12.03	—	—							
Huedin	11.33	8.11	11.04	Blașu	2.00	12.24	10.12	—							
Ciucia	12.06	8.52	12.17	Micăsasa	2.34	12.43	—	—							
Bucia	—	9.11	12.47	Copșa mică	2.52	1.22	10.45	—							
Bratca	—	9.29	1.21	Mediaș	3.27	2.24	11.07	—							
Rév	12.25	9.52	2.05	Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—							
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	Sighișoara	4.50	4.17	12.15	—							
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—							
Váradi-Velinte	—	10.56	3.55	Homorod	6.47	7.07	1.32	—							
Oradea-mare	1.49	11.04	4.06	Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—							
P. Ladány	1.54	11.14	7.30	Apatia	8.09	8.46	2.24	—							
Szolnok	3.14	1.47	11.05	Feldióra	8.41	9.20	2.44	—							
Buda-pesta	5.10	4.40	2.37	Brașov	9.20	10.15	3.15	—							
Viena	7.30	7.44	6.40	Timiș	—	6.00	3.25	—							
	2.00	6.20	2.00	Predeal	—	6.57	4.03	—							
				București	—	7.32	4.28	—							
							10.25	—							

Nota: Órele de noapte sunt cele dintre liniile gróse